

Miriam de la proximitat

Per un espectador sense prejudicis, per un viatger d'ulls ben oberts, resulta ben curiós i fins sorprenent que a cada comarca, a cada ciutat, a cada nació, a les nostres contrades, hi ha un santuari dedicat a Maria. La Mercè, la Cinta, Maritxell, Arola, Desemparats, El Pilar, Montserrat, Camí.. etc.

Tothom sap que tots són dedicats a la mateixa persona, Miriam de Nazaret, i cada santuari li ha posat un nom particular, que té uns arrels toponímics, culturals, històrics... etc.

En el fons tots els pobles han experimentat que aquella Miriam de la història es feia propera a la seva realitat, no resultava allunyada, metafísica, absent. Al contrari era, és, accessible, a tocar, a besar, a pregar... Miriam de la proximitat!!

Miriam de la joventut

Per molt que en imatges i símbols els artistes han expressat la seva intuïció sobre Maria de forma més mística que real, els textos de la Paraula, ens la mostren jove, transparent, espontània, llesta i alegre.

Surt corrent de casa seva i va a la muntanya on viu la seva cosina. Porta ja dintre seu el tresor immens del fill, canta, mira, xiula, arriba cansada de tant de camí i s'abraça a Elisabet deixant que surtin mots de una immensa gratitud.

No es mossega la llengua i li diu a Déu, al Déu gran, infinit i íntim , que és fantàstic que hagi fet caure als poderosos de la seva prepotència i hagi posat exaltat els insignificants, als humils, als que no compten pel sistema.

Miriam de la nostra vida

Recordant avui, a les vigílies del Nadal, a Maria, tan propera a la tradició del nostre poble, tan jove i dinàmica, sense embuts per a la lloança, et pots fer unes senzilles preguntes:

1. Quin significat te Maria actualment per a la meua vida?
2. Quin significat va tenir a la meua història personal?
3. Hi ha canvis entre l'ara i l'abans?
4. Raons i situacions dels possibles canvis?
5. Em surt del cor alguna pregària?

Maria visita Elisabet

Per aquells dies, Maria se n'anà de pressa a la Muntanya, en un poble de Judea, va entrar a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria, l'infant va saltar dins les seves entranyes, i Elisabet quedà plena de l'Esperit Sant. Llavors cridà amb totes les forces:

-Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes! Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor em vingui a visitar? Tan bon punt he sentit la teva salutació, l'infant ha saltat de joia dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut: allò que el Senyor t'ha anunciat es complirà!